Mauritskade 63,
Amsterdam-O- (Nederland

ELFDE JAARGANG No. 1247 — VERSCHIJNT MAANDAG, WOENSDAG EN VRIJDAG — VRIJDAG 18 JANUARI 1952

De Arubaanse Courant

NIEUWSBLAD VOOR ARUBA

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V.
Redacteur: A. Cloo (Tel. thuis: 1481).
Abonnement: ƒ 1.50 p. maand.

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 97, Tel. 1282
Bureau San Nicolaas: „Esquire", Mainstr., Tel. 5112
Gedrukt bij de „Aruba Drukerij" N.V., Tel. 1277

Weg van Cairo naar Suez voor alle Britse verkeer gesloten

,Engeland heeft handen vol met behoud positie in Kanaalzone'

CAIRO, 18 Jan.: — De Egyptische regering heeft de weg van Cairo naar Suez gesloten voor alle Britse verkeer, met inbegrip van diplomatieke voertuigen, zo heeft een woordvoerder van de Britse ambassade alhier meegedeeld. Te Cairo werd de noodtoestand afgekondigd „teneinde de openbare veiligheid te handhaven".

De „Washington Post" heeft verklaard, dat alle landen, die gebruik maken van het Suezkanaal, moeten helpen het kanaal open te houden, „indien het tussen Engeland en Egypte hard tegen hard begint". Engeland zou de handen vol hebben met het handhaven van zijn positie in de kanaalzone en zo zouden de normale operationele functies van het kanaal niet gewaarborgd zijn.

De Grondwetscommissie van de Soedan onder voorzitterschap van de Brit Baker heeft de Wetgevende Vergadering een nieuwe Grondwet voorgesteld, welke voorziet in een parlement van twee Kamers en een Raad van Ministers, die de huidige Brits-Soedanese Uitvoerende Raad moet vervangen. De voorstellen zijn voorlopig, hangende de totstandkoming van volledige zelfbestemming van het land, aldus het rapport. De Kamer van Afgevaardigden zou geheel worden gekozen. De Senaat zou voor drievijfden worden gekozen en voor de rest benoemd. De premier zou door de Kamer worden gekozen en vier portefeuilles beheren, behalve buitenlandse zaken. De minister van dit ministerie zou door de Gouverneur-Generaal worden gekozen in overleg met de premier, die normaal defensie zou beheren.

GENERAAL DE BRUYNE VERTROK VANMORGEN

SCHIPHOL, 18 Jan. - Met het vliegtuig van de K.L.M., dat vanmorgen om 8 uur de reis naar Curaçao begon, vertrok generaal-majoor M. R. de Bruyne, de commandant van het Korps Mariniers, voor een inspectiereis naar de Nederlandse Antillen. Zeshonderd man van het Korps Mariniers hebben daar sedert ruim een half jaar de militaire taak, die tevoren door de Koninklijke Landmacht werd vervuld, overgenomen en generaal De Bruyne wil zich thans persoonlijk overtuigen van de omstandigheden, waaronder zijn mariniers daar leven.

Op de vraag van het ANP, of zijn reis mogelijk nog een diplomatieke achtergrond had, antwoordde de generaal, dat dit niet het geval is. Hij zal geen bezoek aan Suriname brengen. Hij zal in Willemstad zeer waarschijnlijk de Chef Staf Koninklijke Marine, vice-admiraal A. de Booy ontmoeten, die een reis door de Verenigde Staten heeft gemaakt en op de terugreis ook de Nederlandse Antillen zal bezoeken. Generaal De Bruyne zal vermoedelijk eind van deze maand in Nederland zijn teruggekeerd.

ELECTRA DAGVAART

Minister Peters, directie Elmar en Gasmaatschappij in rechtzaken betrokken

Ook Staat der Nederlanden gedagvaard

Uit Nederland vernemen wij het volgende:

Het minnelijk overleg tussen N.V. Overzeese Gasmaatschappij en de directie van de N.V. Electra is op niets uitgelopen; partijen konden het niet eens worden over de door Electra ondervonden schade. Dinsdagmorgen j.l. zijn de Gasmaatschappij en de Elmar op Aruba gedagvaard door de Arrondissementsrechtbank te Rotterdam.

Naar verluidt zouden over enige weken eveneens gedagvaard worden Z.E. Minister L. H. Peters (oud-Gouverneur van de Nederlandse Antillen) en de Staat der Nederlanden; deze zaken zouden worden behandeld door de Arrondissementsrechtbank te Den Haag.

Mevr. de Wed. Eman en haar rechtskundig adviseur, mr. C. F. Klokke, zullen naar alle waarschijnlijkheid op 9 Februari naar hier terugkeren. De afwikkeling van de vier lopende rechtzaken wordt dan in handen gesteld van de vier reeds eerder door ons genoemde Leidse advocatenkantoren (mr Geelkerken, thans op Aruba, mr Briëtt, mr De Graaff en mr ...ermondt).

In Nederlandse juridische kringen blijkt voor de Electra-aangelegenheid zeer veel belangstelling aan de dag te worden gelegd; de voorspellingen over de uitslag lopen uiteen, maar zwenen steeds meer ten gunste van Electra.

WELKOME DONATIE VOOR RECLASSERING

De Aruba Amateur Dramatic Club heeft de netto-opbrengst van een van haar voorstellingen - een bedrag van ƒ 51.— - afgestaan aan de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming.

Morgen is Prinses Margriet jarig

Morgen is er feest op Soestdijk! Prinses Margriet viert Haar verjaardag en met dit heuglijk feit wensen wij Haar Koninklijke Ouders, Haar Grootmoeder en Haarzelf van ganser harte geluk.

DIERENBESCHERMING IS MENSENBESCHAVING

Woensdagmorgen in de J. G. Emanstraat heeft een der bestuursleden van de Arubaanse Vereniging voor Dierenbescherming weer eens duidelijk gezien hoe nodig het is, dat zijn Vereniging nog verder de vleugels kan uitslaan. Met een gezellig vaartje reed er die morgen een taxi door de J. G. Emanstraat: de chauffeur overreed een mooie hond en reed door alsof er niets was gebeurd. Dat vele ooggetuigen van hun verontwaardiging lieten blijken, mag de dierenbeschermers tot voldoening stemmen.

Een bewoner van ons eiland hoopt zich begin volgende maand naar Canada te begeven. Wat dat met Dierenbescherming te maken heeft? Wel, die mijnheer had zes allerliefste poesjes en vroeg wat hij daarmee kon doen. Intussen hebben dank zij bemiddeling van de Vereniging drie poesen een goed tehuis gevonden: er zijn er dus nog drie over. Voor wie? Men stelle zich in verbinding met de Dierenbescherming of belle onze redactie op.

TIVOLI EN HET CARNAVAL

Een speciale carnavalscommissie van Club Tivoli heeft, zoals telkenjare, een bijzonder programma voor de maand Februari samengesteld. Er zal een uitvoerig — acht en veertig bladzijden tellend — programmaboek verschijnen, aan de inhoud waarvan wij reeds nu het volgende kunnen ontlenen:

Op de Zaterdagavonden 9 en 16 Februari vindt de verkiezing plaats van de Joker (de commandant der allerzotste zotten), de Reina di Carnaval, de Reina Sympathia en Miss Tivoli 1952. Niet minder dan drie Koninginnen dus! De Carnavalskoningin zal worden gekroond tijdens een Gala-Kroningsavond op Donderdag 21 Februari. Hiermede worden eerst recht de feestelijkheden ingezet; de volgende avond is de Zottenavond en op Zaterdag 23 Februari is er een Gala Bal Masqué. Op Zondag 24 Februari is er 's middags een kindercarnaval en daarna om 5 uur de traditionele grote optocht. Waarmede dan het Tivoli-Carnavalsfeest tot een einde zal zijn gekomen.

Elke avond zal er muziek zijn van de Sonora del Caribe, de barprijzen worden sterk verlaagd en er zal een goede keuken zijn.

INGEZONDEN

BOA CONSTRICTOR NIET GEVAARLIJK . .

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie)

Mijnheer de Redacteur,

Vergun mij enkele regels in Uw op Aruba veel gelezen blad. In Uw nummer van 9 Januari j.l. lanceerde U een bericht waarin vermeld wordt dat de douane van het vliegveld Dakota een gevaarlijke en vervaarlijke zending uit Suriname te controleren kreeg, n.l. een slang, m.n. **Boa Constrictor.** Hierbij werd tevens vermeld dat de slang niet werd afgegeven en dus op het vliegveld voor bewaring werd achtergehouden.

Vele Uwer lezers die dit lazen, zullen ons prachtig stationsgebouw vermijden vanwege het gevaarlijke en vervaarlijke monster, dat zich in dit gebouw bevindt. Indien U aan enkele kenners van dit soort van dieren inlichtingen had gevraagd, zou U wel gemerkt hebben, dat het heus niet zo gevaarlijk en vervaarlijk is. In Van Dale's handwoordenboek staat trouwens: **De Boa Constrictor is een niet-giftige slang die haar prooi door verstikking doodt.**

Ter verduidelijking wil ik nog het volgende aanhalen:

1e. De eigenaar van bovengenoemde slang is een bekende Surinaamse woudloper, en zal dus zeer zeker een kenner van het oerwoud en zijn dieren wezen. 2e. Hij zal dus zeker geen slang hier invoeren die nadelige gevolgen zal hebben voor de Arubaanse gemeenschap. 3e. De Surinaamse autoriteiten, wetende dat Aruba geen Dierentuin rijk is, zouden niet toestaan dat een gevaarlijke en vervaarlijke slang hier naar toe werd uitgevoerd. 4e. Elk dier is gevaarlijk (ook lieve poesjes en honden) als het gesard wordt, en ook zo deze slang, die van de 30 dagen 29 slapende doorbrengt. Deze slang gaat door voor de meest luie in mijn Swiet Sranan en is tijdens zijn rust-periode met geen dommekracht te bewegen om iets eetbaars binnen te krijgen.

Tenslotte, M.d.R., geloof ik niet dat het de bedoeling is geweest van de „importeur" om de slang als een huisdier te houden, ik geloof veel eerder, dat hij deze slang heeft medegenomen, om het voor enkele dagen ten toon te stellen en dan daarna op een of andere manier te vergiftigen.

M.d.R., hopende dat U zowel als Uw lezers niet meer bevreesd zijn voor deze Boa Constrictor van nogal zeer klein formaat, dank ik voor de verleende plaatsruimte in Uw steeds groeiend blad.

D. H. BAARH

Naschrift van de Redactie:

Erg bang zijn we niet uitgevallen, maar een ontwakende Boa blijven we toch maar liever zo ver mogelijk uit de buurt.

BESPREKING HOTELPLANNEN

Voor een conferentie met de Regeringsraad met betrekking tot de hotelplannen zijn vanmorgen naar Curaçao gevlogen de heer Gezaghebber, Eilandsraadsecretaris Kerstens, mr Papier, mr Heufke en de heer Gillette. Ook de heer Henny Eman begaf zich naar Curaçao, maar het is niet bekend of hij aan de bespreking zal deelnemen.

COMMISSIE ONDERZOEK BELEID TOERISTENCOMMISSIE

Op de door het Bestuurscollege gemaakte voordracht van de commissie voor onderzoek naar het beleid van de Arubaanse Toeristencommissie, tot het samenstellen waarvan op de laatstgehouden vergadering van de Eilandsraad werd besloten, komen de volgende namen voor: W. A. Statius Muller, Jos A. van der Schoot, S. Ecury, L. A. C. Laclé en Eikelenboom (van de Gouvernements-accountantsdienst). Op de volgende vergadering van de Raad — waarschijnlijk aan het einde van de volgende week — zal deze voordracht ter tafel komen.

— De ECA heeft 200 millioen lire toegewezen voor het opnieuw in cultuur brengen van bouwland in de door overstromingen geteisterde vallei van de Po.

VAN DE ENE WEEK IN DE ANDERE

Pablo Pieters wilde wat oud hout kopen; hij had het ergens zien liggen en het was hem bekend, dat het aan Openbare Werken toebehoorde. Dus stapte hij naar het kantoor van O.W. toe: „Mag ik wat van die oude planken kopen, mijnheer?"

„Misschien wel, we zullen daarover een brief aan Z.E. de Gouverneur schrijven. Dan hoort U er wel van te zijner tijd".

„Aan de Gouverneur? ? ?"

„Voorschrift, mijnheer. Wat wilt U voor die planken betalen?"

„Vijf en twintig gulden, mijnheer".

En dan gaan de brieven uit. Naar de Gouverneur. Na een zeker aantal maanden antwoord aan de Gezaghebber: „Te goedkoop, Pieters moet vijf en dertig gulden betalen". Pablo Pieters wordt geroepen: „Vijf en dertig, zegt de Gouverneur, wil je dat betalen?"

„O nee", luidt het bescheid, „ik betaal dertig en geen cent meer". Weer een schrijven aan Z.E. de Gouverneur. En als daar antwoord op komt, is het hout verrot......

Zo was het een jaar geleden. Nu is het iets beter: de Eilandsraad mag beslissen. Maar efficent is deze regeling nog niet, tientallen andere voorschriften zijn het evenmin. Maar we hebben nog altijd hoop op gezonde veranderingen......

We kunnen ons voorstellen, dat een vader van bijvoorbeeld veertien kinderen zich suf piekert over de naam van nummer vijftien, zodra deze zijn (haar) komst heeft aangekondigd.

We kunnen ons ook voorstellen, dat ons Eilandsbestuur een beetje in de maag zit met het verzinnen van nieuwe straatnamen, zodra Openbare Werken mededeelt, dat er weer een nieuwe straat klaargekomen is.

Wij kunnen de keuze van straatnamen op ons eiland niet altijd bewonderen en het is gebleken, dat het publiek er over het algemeen ook zo over denkt. Daarom zou het misschien aanbeveling verdienen, dat het Bestuurscollege de bevolking ging uitnodigen met namen voor de dag te komen voor een nieuwe wijk of een nieuwe weg. De pers zal ongetwijfeld bereid worden gevonden aan een en ander bekendheid te geven.

Met enige ophef is vorig jaar aankondiging gedaan van de aanstelling van twee Surinaamse vertegenwoordigers op de eilanden Curacao en Aruba; uitverkoren waren resp. de heren Theo Simoons en Vivian Heymans, (al dan niet toevallig) voorzitters van de verenigingen „J.P.F." en „Suriname". De „aanstelling" op Curacao werd zelfs op een feestelijke bijeenkomst bekend gemaakt door de voorzitter van de Regeringsraad.

Wij vragen ons af wat de Surinaamse Regering van haar vertegenwoordigers op de Nederlandse Antillen verwacht: zijn zij bekleed met enige bevoegdheid, hebben zij het recht te spreken namens de Surinamers op Curacao en Aruba, hoe moeten wij de figuur precies zien? Het geheel heeft nu veel weg van een lapsus......

Werkloosheidswet van enorme betekenis voor werknemers

DOOR

HANS HERMANS

„Werkloosheid is een van de ergste dingen, die een mens kan overkomen. Niet omdat hij dan tijdelijk zonder inkomsten zit — daar wordt in de moderne sociale Staat altijd wel iets op gevonden — maar omdat hij psychisch zo ontzettend onder een dergelijke toestand gebukt gaat. — Werkloosheid geeft de mens een gevoel van onzekerheid, van los te hangen, van er niet meer bij te horen, van een nutteloos lid van de samenleving te zijn. Men voelt zich een klaploper, iemand, die van de steun van anderen moet leven, een moderne bedelaar.

Alle schrijvers over de sociale problemen van deze tijd zijn het erover eens, dat in die psychologische gevolgen van de werkloosheid de voornaamste oorzaken moeten worden gezocht van de ellende, die de wereld in de laatste tientallen jaren heeft doorstaan", aldus Hans Hermans in een causerie voor de Curom.

„De negentiende eeuw heeft het economisch leven de vrijheid gegeven; de eerste tientallen jaren van de twintigste eeuw deden de arbeiders in die vrijheid delen voor zover het hun organisatie betrof. Maar geen van deze vrijheden heeft de rust geschonken, die het economisch leven en het staatkundige leven niet minder nodig had, omdat zij faalden in het schenken van de onontbeerlijke zekerheid. De zekerheid van bestaan, waarvoor velen tenslotte graag de vrijheid cadeau gaven. Dát was de reden waarom systemen als nationaal-socialisme en communisme een zo grote aanhang konden vinden. Een aanhang, die hun de macht verschafte. De macht, die zij misbruikten en nog doorlopend misbruiken om de wereld in brand te zetten.

Reeds voor de oorlog werd deze situatie ook in Nederland onderkend en zocht men naar middelen, die het kwaad in zijn psychologische wortel konden aangrijpen.

Op grote schaal heeft de regering toen geprobeerd de werklozen aan de gang te helpen en weer het gevoel te geven een plaats te hebben in de maatschappij; het probleem echter was dermate groot, dat men er nauwelijks aan kon beginnen. Ook de grootste werken, door de Regering aangepakt en in werkverschaffing uitgevoerd, leken een druppel op een gloeiende plaat; in een minimum van tijd waren ze weer opgebruikt en moest men naar nieuwe mogelijkheden uitzien. Werkloosheidspolitiek was een constant vechten tegen overmacht.

Gelukkig is die toestand na de oorlog niet teruggekeerd. Er is wel een zekere werkloosheid, maar onrustbarende vormen heeft deze tot dusverre nog steeds niet aangenomen. Zij blijft zelfs beneden de werkloosheid, die als een normaal gevolg van de schommelingen in de werkgelegenheid door seizoen en conjunctuur wordt aangezien.

Werkloosheidswet

Onder deze omstandigheden heeft de Regering bekend gemaakt, dat de werkloosheidswet, die al twee jaar geleden door het Parlement werd aangenomen, maar nog niet werd ingevoerd, op 1 Juli 1952 in werking zal treden.

Misschien klinkt dat wel een beetje zonderling: een werkloosheidsprobleem, zoals wij dat voor de oorlog kenden is er niet meer - en juist nu gaan wij een wet invoeren, die wij voor de oorlog niet bezaten op de werkloosheid.

Toch is dat juist een zeer interessant voorbeeld van wijs en voorzichtig beleid.

De vooroorlogse toestanden op het gebied van de werkloosheid waren dermate catastrophaal, daar moest zozeer met man en macht worden gepompt om het schip van de sociale rust drijvende te houden, dat men aan een weloverwogen wetgeving op de voorziening in tijd van werkloosheid eenvoudig niet toe kwam. Men legde zich eenvoudig neer bij de practijk, zoals die nu eenmaal was gegroeid. Men ging daarbij uit van de fondsen, die de arbeiders zelf via hun vakvereniging hadden gevormd tot bestrijding van de gevolgen der werkloosheid. Die fondsen, die de spaarpenningen van niet minder dan 600.000 man bevatten, reikten niet toe voor een voldoende uitkering aan de zeer velen, die in die jaren van de grote wereldcrisis zonder werk kwamen; de Overheid moest dus bijspringen en sprong bij met bedragen, die tenminste gelijk waren aan het hele bedrag, dat de arbeiders zelf als premiën hadden gestort. Zo kon men aanvankelijk de moeilijkheden wel het hoofd bieden; maar naderhand, toen de crisis voortduurde zonder dat er een einde in zicht leek, kwam practisch het hele verzekeringsstelsel in het gedrang. De oorlog maakte er helemaal een eind aan. De Duitse bezetters ontbonden de vakverenigingen en vanzelfsprekend waren daarmee ook de werkloosheidskassen van de baan. Evenals trouwens de werkloosheid zelf - want de Duitsers konden steeds meer mensen gebruiken en wie niet vrijwillig ging werd gedwongen in de Duitse fabrieken of op het land te werken. Op steun mocht niemand rekenen.

Intussen waren de gedachten wel naar een andere vorm van werkloosheidsverzekering uitgegaan. Naar een werkloosheidsverzekering met name, die op een principiëel juistere basis dan die van de vakverenigingsfondsen zou komen te rusten.

Wanneer de vakverenigingen werkloosheidsfondsen vormen, doen zij dit met de ongetwijfeld nobele overweging, dat alle arbeiders broeders zijn of kameraden uit hoofde van hun lots-gelijkheid en die elkander moeten helpen wanneer er noodtoestanden zoals werkloosheid ontstaan. Maar hoe mooi deze gedachte op zichzelf is, een andere gedachte is veel reëler: de gedachte, dat de arbeiders in de eerste plaats deel uitmaken van het bedrijf, waarin zij werken. En dat die verbondenheid niet is een toevallige voor de duur van de arbeidsverbintenis, dat zij niet zo maar afloopt wanneer de werkgever een arbeider tijdelijk ontslaat. Die verbondenheid duurt voort over kleine perioden van bedrijfsslapte heen. Wanneer een arbeider regelmatig aan één bepaald bedrijf verbonden is - alleen een paar weken of maanden in het jaar buiten het seizoen niet - dan mag men gerust zeggen, dat hij ook gedurende die korte periode van gedwongen wachten op de terugkeer van het werk, met dat bedrijf een zekere verbondenheid heeft. Dat dit bedrijf hem niet zo maar mag loslaten, hem niet mag uitlaten alsof hij zo maar een toevallige bezoeker was. Dan moet het bedrijf wel degelijk voorzieningen treffen opdat hij ook die perioden van slapte door kan komen.

Ziedaar nu de grondgedachte van de werkloosheidswet, die in 1949 werd aangenomen. Wie in normale tijd bij een bedrijf is tewerk gesteld heeft er recht op dat dit bedrijf voorzieningen treft, althans meefinanciert, die hem in staat stellen over perioden van slapte heen te komen. Dat doet het bedrijf voor zichzelf ook.

Wachtgeld

Van die gedachte uitgaande bepaalt de werkloosheidswet, dat voor normale seizoenwerkloosheid, die een periode van acht weken niet te boven gaat, een wachtgeldregeling wordt ingevoerd. Voor die wachtgeldregeling, krachtens welke de arbeider in de tijd van zijn werkloosheid 80 % van zijn loon krijgt uitbetaald, wordt de premie opgebracht door de arbeider en de werkgever tezamen. Door de bedrijfsgemenschap dus in haar geheel. Eerst wanneer de redelijke termijn van 8 weken van seizoenwerkloosheid is verstreken, treedt de gewone werkloosheidsverzekering in, waarvoor de premies voor de helft door het bedrijfsleven en voor de andere helft door de Staat worden opgebracht.

Ik zal U niet vermoeien met verdere bijzonderheden, die te technisch zijn, maar ik meen wel, dat het belangrijk is erop te wijzen, dat in deze wetgeving wederom de tendenz ligt besloten, die de sociale wetgeving in Nederland steeds meer begint te doordringen: de tendenz der bedrijfsverbondenheid van de arbeider. Welbewust treedt de vakvereniging steeds meer naar de achtergrond om plaats te maken voor organen, waarin de onderneming en het samenstel van ondernemingen in eenzelfde bedrijfstak als geheel optreedt. Dat is ook met de uitvoering van de nieuwe werkloosheidsverzekering het geval. Geen verenigingskassen meer maar uitvoering door speciale organen van de bedrijven in het kader van de hele bedrijfsorganisatie in Nederland. Daardoor wordt het ook mogelijk om met de belangen van het bedrijf en de onderneming rekening te houden - die tenslotte ook de belangen zijn van de arbeiders, in die bedrijven en ondernemingen werkzaam. Daardoor kan bijvoorbeeld ook meer efficient worden toegezien, dat de werkloosheidsverzekering niet tot arbeidsschuwheid leidt; dat van de andere kant geen premie wordt gezet op het aannemen van losse arbeiders, doch veeleer het aannemen van vaste arbeiders, wordt aangemoedigd door de hoogte van de premie voor de wachtgeldregeling - enzovoort enzovoort.

De bedrijfsband steeds meer erkend

Het is daardoor mede, dat men veel van de psychologische gevolgen van een werkloosheidsperiode wegneemt. De man, die tijdelijk zonder werk komt, hangt daarom nog niet in de lucht en is daarom nog niet aan de steun van zijn mede-arbeiders en van de Staat afhankelijk. Hij blijft zich met het bedrijf verbonden weten. Hij blijft een - zij het tijdelijk van actieve deelname uitgesloten - Lidmaat van de bedrijfsgemeenschap. Dát is een heel ander bewustzijn; dat tast het gevoel van eigenwaarde en van zekerheid niet aan. Uit een oogpunt van morele volkskracht is daarom deze nieuwe wetgeving van zeer grote betekenis.

De Regering heeft naar een zo gunstig mogelijk ogenblik uitgekeken om tot invoering over te gaan. Naar een ogenblik, waarop weinig seizoenswerkloosheid te verwachten valt en de fondsen dus niet aanstonds voor hoge lasten staan. Het bedrijfsapparaat kan dus inlopen met de toepassing van de wet.

De wet zal ongetwijfeld een krachtsinspanning vragen zowel van de arbeiders als van het bedrijfsleven. Doch daar staat een grotere mate van zekerheid in de toekomst tegenover. Zij past volkomen in de algemene tendenz die door de sociale wetgeving in de hele wereld waart. De tendenz naar het verschaffen van sociale zekerheid niet door strijdorganen, die tot het verleden behoren, maar door de organen van het bedrijfsleven zelf, die steeds meer in hun grote, allen omvattende geheel worden erkend."

JAARVERSLAG „SEAMEN'S-CLUB"

Club werd in afgelopen jaar door 32743 zeevarenden bezocht

Leiding heeft meer morele steun van node

„Om hen die buiten het zeemanswerk staan op de hoogte te houden wat er door de "International Seamen's Club" zoal gedaan wordt volgt hier weer ons jaarlijks rapport. Maar alvorens daaraan te beginnen moet ons iets van het hart. Wij betreuren het ten zeerste dat ons werk door velen nog zo weinig gewaardeerd wordt en het is misschien ook daardoor, dat wij van velen die onmisbare steun nog moeten missen. Velen zien de Club als een soort van zaak, waarin getracht wordt zoveel mogelijk winst te maken. Neen. Ons doel is alleen en uitsluitend, de zeeman goede en gepaste ontspanning te bezorgen. Hem zoveel mogelijk geestelijk en stoffelijk met raad en daad steunen om hem zodoende tegen de morele gevaren, die in zijn zware doch mooie beroep zo talrijk zijn, te beschermen", aldus vangt het jaaroverzicht aan van "The International Seamen's Club te San Nicolas, welk overzicht werd samengesteld door de heer H. O. Verkruisen Jr., manager van genoemde club.

„Niettegenstaande vele moeilijkheden, vooral vanfinanciële aard, hebben wij in 1951 weer veel werk verzet. Het aantal zeelieden dat onze club bezocht, bedroeg het afgelopen jaar 32743. Ondanks de drukte hebben wij toch nog 273 schepen kunnen bezoeken. Gaarne zouden wij meer willen doen om contact tussen schepen en Club vaster te leggen, maar de tijd ontbreekt ons. Het bezoeken van de zeelieden in de hospitalen en gevangenis is zeer zeker een behoefte die onze aandacht ten sterkste heeft. In totaal brachten wij 505 bezoeken aan de beide hospitalen en de gevangenis. Wij stelden lectuur, cigaretten, postzegels en zelfs een radio gratis voor hen beschikbaar. Iets wat door de zeelieden van alle nationaliteiten ten zeerste werd geapprecieerd. Het hotel dat een capaciteit heeft van 4368 logeerdagen per jaar, werd voor 55% bezet. Misschien lijkt dit weinig, maar men moet er rekening mee houden, dat er dagen zijn waarop de toeloop groter is dan het aantal van 12 plaatsen die wij hebben en wij daardoor verschillende zeelieden moeten weigeren. Wij hopen dat binnen afzienbare tijd dit aantal plaatsen zal worden uitgebreid, zodat wij practisch nooit ruimte te kort zullen hebben.

Post en geld.

De ontzettende hoeveelheid post die wij in 1951 verwerkten en verzonden naar alle delen der wereld omvatte 48173 brieven en 476 pakjes. Aan deze service wordt de grootst mogelijke aandacht besteed.

Een andere goede service, die zich in een buitengewone belangstelling mag verheugen, is de verzorging van overmaking van geld voor levensonderhoud aan de relaties der zeelieden. Er zijn chèque's verzonden naar Noord- en Zuid Amerika, Europa, Azië en Australië. Het aantal wat wij in 1951 verzorgden was 217 met een totaal-bedrag van Cfl. 21578,95; 15 telegrammen werden dobr ons verzonden.

Recreatie.

Ook trachten wij gedurende het in de haven zijn, de zeeman iets te geven om van de dagelijkse sleur te bekomen, door b.v. een goede film te vertonen. Onze programma's zijn over het algemeen goed en worden op deze avonden (Donderdag en Zondag) met toenemende de belangstelling bezocht. Mocht onverwacht de animo voor een film groot zijn, dan vertonen wij een extra-program. Wij vertoonden in totaal 120 films.

Er zijn toch nog enkele andere dingen, die onze belangstelling opeisen om het zeemans-werk, dat 315 contactplaatsen in de wereld heeft, speciaal op Aruba onder de aandacht te brengen.

Allerzielen.

Elk jaar hebben wij een H. Mis op Allerzielendag, opgedragen door de Haven-Aalmoezenier voor ALLE zeelieden van ALLE nationaliteiten, die gedurende het afgelopen jazr hun leven verloren hebben. De belangstelling voor de diensten is zeer miniem.

Hoevelen hebben hun leven niet verloren buiten Aruba, bij het vergaan van een schip! Wij rekenen er vast op, dat op Allerzielendag van 1952 de kerk te klein zal zijn om allen te bevatten, die deze dag zullen willen gedenken.

Kerstmis.

De Kerstdrukte bracht ons dit jaar een teleurstelling. Er was op 1e Kerstdag geen enkel schip in de haven. Alle pakketjes, die met zoveel zorg waren klaargemaakt, bleven liggen. Natuurlijk zijn zoals gewoonlijk drie tankers die in onze haven lagen en voor Kerstmis zouden vertrekken, door ons voorzien van de Kerstgaven.

Enkele firma's hebben hun best gedaan om ons zo goed mogelijk ter zijde te staan en hebben hun weldadigheid laten blijken door hun gaven voor de zeeman te schenken.

Wij willen hierbij van de gelegenheid gebruik maken om hen van harte te bedanken, zeker ook namens de zeeman. Als de milde gevers de brieven konden lezen, welke wij inmiddels van deze tankers mochten ontvangen, zouden zij zeer zeker begrijpen hoe dit op prijs werd gesteld. Vanzelfsprekend heeft de „International Seamen's Club" een groot bedrag beschikbaar gesteld om het aantal der geschenken aan te vullen en aantrekkelijk te maken.

Was eerste Kerstdag een teleurstelling voor ons, de tweede Kerstdag was een succes. 's-Morgens vroeg al heerste er gezelligheid. Tot de eerste bezoekers behoorden de Kapitein, officieren en bemanning van de tanker „F. C. Randall" (Cuba). Ook de Consul van Cuba gaf van zijn belangstelling blijk en was getuige van het in ontvangst nemen der pakjes. 170 zeelieden bezochten die dag onze Club en er heerste een prettige stemming. De dag werd besloten met de prachtige film „De Graaf van Monte Cristo".

Op Oudejaar sloten wij de Club 's avonds om 8 uur om voor de eigen hotelgasten een aardige film te vertonen.

Alles bijeen mogen wij met dankbaarheid op 1951 terugzien, dank zij de activiteit van President en andere bestuursleden, management en employé's. Het is voor ons een aanmoediging om in 1952 weer al onze krachten voor de zeeman te geven".

ORANJEVERENIGING ORGANISEERT CONCOURS D'ELEGANCE

Het ligt in de bedoeling van de Oranjevereniging Aruba om in het programma ter viering van Koninginnedag een concours d'élégance in te lassen. Teneinde deze autorit zo goed mogelijk te doen slagen werd een comité geinstalleerd bestaande uit de volgende heren: Dr. G. E. van Beek; (lid K.N.A.C.) J. A. van der Schoot (Consul A.N.W.B.) en de secretaris van de Touristencommissie E. Bartels.

Gestreefd zal worden naar een zo groot mogelijke deelname. Met de beoordeling zal door de jury rekening gehouden worden met de combinatie auto en bestuurster. Het is in geen geval de bedoeling er een bloemencorso van te maken. Een extra-prijs voor de elegantste dame zal beschikbaar gesteld worden.

Voorts zullen aan het concours verschillende attracties verbonden worden waarbij aan het publiek de gelegenheid wordt gegeven een of meer prijzen te winnen. De opbrengst van dit concours zal bestemd worden voor de misdeelde jeugd.

De keuze van dr. van Beek in het comité kunnen wij niet anders dan toejuichen. Zonder aan de kennis van de andere leden ook maar iets te kort te doen, geloven wij dat het comité aan de dokter een zeer deskundig lid heeft. Kortgeleden verscheen in het sportblad „De Auto" het volgende stukje over deze arts:

„Een van onze bekende sportrijders gaat Nederland verlaten, om zich op Aruba te vestigen. Reeds voor de oorlog een verwoed deelnemer aan de jaarlijkse Herfsttochten der K.N.A.C., breidde dr. van Beek zijn sportautomobilistische activiteit na 1945 uit tot andere bekende evenementen. In 1946 zien wij hem te zamen met Scheffer, de 24 uurs jeeprit winnen, waaraan hij als militair deelnam. Andere successen waren de Pijlenrit '50, in welke rit hij met Sybrandy als kaartlezer eerste werd in het algemeen klassement: de Brabant Grensrit 1950, welke hij met Sybrandy als 2e in zijn klasse voleindigde, terwijl hij te zamen met Mevrouw Scharroo klassewinnaar werd in de West Nederland Rit II. Van zijn buitenlandse successen noemen wij, naast een niet onfortuinlijke Rallye van Sestriéres, de in 1951 gehouden Vogezenrit. Met Piet Nortier stak dr van Beek hier alle Fransen de loef af. De grondige kennis van de topografie van het Vogezengebied, waar dr. van Beek kind aan huis was, doordat hij hier gedurende twee jaar de route voor de Tulpenrallye onder uiterst moeilijke weersomstandigheden uitzette, was aan dit succes niet geheel vreemd. Velen zullen de sportieve en opgewekte rijder slechts node aan de start der belangrijke ritten missen. Dat zijn start voor Aruba naar een prachtige en succesrijke carriére mag leiden."

Agenda

Zondag, 20 Januari

KERKDIENSTEN

R. K. Kerken

Playa: 5.00, 6.30, 7.45 en 9 u v.m.
San Nicolas: 5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur v.m.
Noord: 5.30 en 8.30 uur v.m.
Savoneta: 5.00, 7.15 en 9.00 v.m.
Sta. Cruz: 5.00, 7.00 en 8.30 uur v.m.

Prot. Kerk, Oranjestad
9.00 v.m. Ds. W. J. H. Baart

Prot. Kerk, Piedra Plat
9.00 u. v.m. Ds. T. Hogerwaard

Prot. Kerk San Nicolaas
Methodisten Kerk, 5 uur n.m.: Ds. T. Hogerwaard.

Geref. Kring Oranjestad Julianaschool
9 u. v.m. ds B. G. Mees ten Oever

Geref. Kring San Nicolas
Gebouw Anglicaanse Kerk
5 u. n.m. ds B. G. Mees ten Oever

Evangelische Broedergemeente
Oude Method.-kerk San Nicolas 9.00 v.m. en 7.15 n.m.

Zevende-dags Adventisten, Weststraat 39,
elke Zaterdagmorgen 9.30 en elke Zondagavond 7.30: R. L. Klingbell

Spreekuur van de Gezaghebber
Vrijdag van 9-12 u.
Van te voren aan te vragen bij afd. Bestuurszaken, Gezaghebberskantoor, tel. 1104 of 1717.

Wijkverpleging Wit-Gele Kruis:
Oranjestad-Noord: **Zr. Hanewinkel, telefoon 1471.**
San Nicolaas-) **Zr. Dixon,**
Savoneta) **St. Maartenstraat** San Nicolaas
Particulier: Zr. v.d. Mark, Wilhelminastraat 64, tel. 1557

Openbare Leeszaal en Boekerij:
Bibliotheek, elke dag van 2.30 tot 5.30 n.m.
Dinsdag en Vrijdagavond van 19-21 uur.
Zaterdagmorgen van 9-12 uur.
Leeszaal: Elke dag geopend van 9-12 uur en verder op alle uren waarop de bibliotheek geopend is.

Openstelling Postkantoren:
Iedere dag van 8 tot 12 u v.m. van 1 u. tot4.30 n.m.

Sluiting luchtmail Nederland
Dinsdag om 2.00 uur n.m.
Woensdag om 4.00 uur n.m.
Zaterdag om 4.00 uur n.m.

Telegraafkantoor Oranjestad
Dag en nacht geopend

Telegraafkantoor San Nicolaas. elke dag van 7 u. v.m. tot 7 u. n.m.

Bezoekuren San Pedro Hospitaal:
Klasse I en II, elke dag 10-11 v.m. 3-4 n.m. 7-8 n.m.
Klasse III, elke dag van 10-11.30 v.m. 3-3.30 n.m. 7-7.30 n.m.

Apotheken:
Ingaande morgen tot en met volgende week Vrijdag nachtdienst: Botica Oduber (Oranjestad) en Botica San Lucas (San Nicolaas).

WAARSCHUWING

De ontvanger van Aruba waarschuwt hierbij de gezamenlijke belastingschuldigen wegens INKOMSTENBELASTING, **dat** ingevolge art. 72 van P. B. 1942 no. 247, vóór of op de 15de Januari 1952 voldaan hadden moeten zijn definitieve aanslagen in de INKOMSTENBELASTING 1947, '48 '49 '50 en voorlopige aanslagen in de INKOMSTENBELASTING 1951 gedagtekend vóór 1 September 1951; voorts dat deze aanslagen thans invorderbaar zijn geworden, en verzoekt hun, ieder voor zoveel hem betreft, de betaling daarvan te zijnen kantore te doen.

Aruba, 15 Januari 1952
De Ontvanger van Aruba.

Bekendmaking

De Wnd. Directeur van het Departement Sociale- & Economische Zaken maakt bekend, dat de premie voor de verzekering van het risico, voortvloeiende uit artikel 5 sub 1a, b, c, d en e der Zicketeregeling 1936 voor het jaar 1952 bedraagt:

fl. 37,— per f. 1000.— loon

dat aan de arbeider uitgekeerd wordt.

De Wnd. Directeur voornoemd,

Mr. I. C. DEBROT.

BEKENDMAKING

Bij rechterlijk vonnis is aan onderstaande personen op Aruba de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen ontzegd voor de tijd achter hun namen vermeld:
GEERMAN, Bernadito, vonnis 2-11-1951 voor een jaar;
CURET, Eduardo Natalio, vonnis 2-11-1951 voor een jaar;
MADASSA, Harold, vonnis 9-11-1951 voor een jaar;
MADURO, Johannes, vonnis 16-11-1951 voor twee jaar;
WERNET, Leandro, vonnis 16-11-1951 voor veertien maanden;
GEERMAN, Bernardo, vonnis 23-11-1951 voor een jaar en 6 maanden;
LOOPSTOK, Julian, vonnis 4-12-1951 voor een jaar en 6 maanden;
KELLY, Gilberto, vonnis 4-12-1951 voor een jaar en 6 maanden;

terwijl bij beschikking van het Plaatselijk Hoofd der Politie op Aruba de rijbewijzen zijn ingetrokken van:

GILKES, Donald Fusseth	dd. 6-12-1951;
LOEFSTOK, Cristobal	dd. 7-12-1951;
RAS, Martinus Joannes	dd. 19-12-1951;
ORMAN, Matheo Angelico	dd. 21-12-1951;
BRADSHAW, Richard Eversley	dd. 24-12-1951;
WALCOT, Hugh Francis	dd. 31-12-1951;
PAESCH, Joannes Franciscus	dd. 31-12-1951;
PESTANA DE AQULA, Joao	dd. 4- 1-1952;
STATIUS, Bibiano	dd. 4- 1-1952;
WILSON, Thomas Jones	dd. 4 -1-1952;
SHORT, Franklin	dd. 5 -1-1952:

De Gezaghebber,
van het Eilandgebied Aruba,
Plaatselijk Hoofd van Politie.

MR. L. C. KWARTSZ.

AFDELING ARUBA

Verlofgangers worden in verband met het zeer grote aantal aanvragen voor CARNETS dringend verzocht hun aanvragen MINSTENS TWEE MAANDEN VOOR VERTREK MET VERLOF in te dienen.

A.N.W.B., Afd. Aruba.

Voor de vele blijken van medeleven ondervonden gedurende de ziekte en het overlijden van onze geliefde moeder, zuster, grootmoeder, overgrootmoeder en tante

Mevr. de Wed Anna Catharina Frigerio geb. Quant

betuigen wij aan allen onze hartelijke dank.

Namens de familie,
Pepe Frigerio.

Oranjestad, 17 Januari 1952.

— Een Italiaanse chemicus, Giovanni Pauletta, is gestorven aan een medicijn, waarmee hij met succes proeven op dieren had genomen. Hij gaf zichzelf een injectie, doch stierf een uur later aan hartverlamming. De formule is niet bekend.

— 150 nieuwe Plymouth-automobielen ter waarde van ongeveer 300.000 dollar, zijn van het dek van een rivierschip te Golconda (Illinois- door de gladheid in tien meter diep water gegleden. De boot deinde hevig door het woelige water.

— De Amerikaanse chemicus P. F. George van het technologisch instituut van Cleveland heeft verklaard, dat men een geperfectioneerd aas heeft weten te vervaardigen uit vis en zekere geurige oliën, waardoor kreeften worden aangelokt.

— De hoofdarchitect van Moskou, Alexander Vlasso, heeft voor radio-Moskou verklaard, dat men in de Sowjet-Unie spoedig zal beginnen met het oprichten van pasklare woonhuisblokken van vijf verdiepingen, waarvan de bouw in enkele weken gereed kan zijn.